

Poslovno udruženje komunalnih preduzeća **KOMDEL**

Beograd, Branka Krsmanovića br 13

Tel: 011 2400 227, Tel/Fax: 011 2402 098,

E-mail: komdel@ttigroup.co.rs www.ttigroup.co.rs

Stručna služba: **TTI Group** d.o.o. Beograd

Beograd, juli 2019. godine

INFORMACIJA 18

PRAVDANJE TROŠKOVA PREVOZA

Bez obzira što pozitivni propisi vezani za tretman naknade za prevoza na rad i sa rad u međuvremenu nisu menjani, posle službenog **Mišljenja ministarstva finansija, br. 011-00-12/2019-04 od 1. februara 2019. godine** koje je doneto na zahtev grada Beograda, u praksi su se javile **određene dileme** u vezi načina na koji se ovaj poslovni rashod evidentira u poslovnim knjigama.

U međuvremenu, Ministarstvo finansija, ovog puta na zahtev Američke privredne komore, **5-tog juna** dalo je **ново mišljenje** (br. 401-00-02148/2019-16) u kome se na konkretnim primerima pokazuje šta bi se kod obračuna i isplate naknade za prevoz, u smislu Zakona o računovodstvu, moglo smatrati verodostojnom knjigovodstvenom ispravom.

Suštinski, **posle objavljivanja mišljenja** Ministarstva, **otvorena je dilema** pre svega **oko verodostojnosti** knjigovodstvenih isprava. Da li poslodavac, ukoliko nema verodostojne isprave na osnovu kojih dokazuje da je na adekvatan način nadoknadio trošak zaposlenog za odlazak i dolazak sa rada, uopšte te troškove može iskazati kao poslovni rashod?

Posledice po poslodavca mogle bi biti dosta **teške**. **Ako bi se pokazalo da poslodavac** ovaj trošak ne dokumentuje i **ne pravda u skladu sa Zakonom** o računovodstvu, **onda ni zaposleni** praktično **ne bi mogli da ostvaruju pravo** na ovu naknadu, što bi moglo da izazove neželjene i u osnovi nepotrebne radne sporove sa dobrim izgledima da se na kraju izgube. Sa druge strane, **ako bi poslodavac vršio bilo kakvu nedokumentovanu ili nepotpuno dokumentovanu isplatu**, time bi **oštetiо konsolidovani budžet Republike Srbije** zbog toga što bi time nezakonito umanjivao poslovni rezultat preduzeća i osnovicu za obračun poreza na dobit.

Ovde treba imati u vidu da se **Mišljenje** ne bavi niti direktno **osporava prava zaposlenih** na ovu naknadu garantovano Zakonom o radu gde se u članu 118. kaže da **zaposleni ima pravo na naknadu troškova u skladu sa opštim aktom i ugovorom o radu**, između ostalog i za dolazak i odlazak sa rada, **u visini cene prevozne karte u javnom saobraćaju**, pod uslovom da poslodavac za dolazak i odlazak sa rada nije obezbedio sopstveni prevoz.

Poreski tretman ove naknade je naveden u Mišljenju, a **u osnovi nije sporan**. U Mišljenju se tu navode odredbe tačke 1) stava 1. člana 18. Zakona o porezu na dohodak građana gde je propisano da se **ne plaća porez na zarade na primanja zaposlenog od poslodavca no osnovu naknade troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada – do visine cene mesečne prevozne karte** u javnom saobraćaju, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza (najviše **do 3.914 dinara** mesečno).

Međutim, **osporavanje kvaliteta i verodostojnosti dokumentacije** na osnovu koje se u poslovnim knjigama evidentira ova poslovna promena, **mogla bi imati uticaja i na poreski tretman**. Naime u slučaju da se iz dokumenata ne može precizno utvrditi da se radi o isplati naknade za prevoz garantovane Zakonom o radu, **isplata zaposlenima bi mogla da se tretira kao bilo koje drugo lično primanje** koje podleže punom oporezivanju (uključujući i obavezne doprinose).

Pravo na naknadu za prevoz zaposleni imaju u svim slučajevima, osim u slučaju kada je poslodavac za dolazak i odlazak sa rada obezbedio sopstveni prevoz.

Naknada će u većini slučajeva biti u novčanom obliku, a jedini izuzeci od toga su slučajevi kada poslodavac umesto u novcu nadoknađuje troškove tako što zaposlenima obezbeđuje (nabavlja) mesečne pretplatne karte za prevoz, ili kada zaposlenima za svrhu prevoza izdaje kompanijske vaučere, bonove ili kartice koje ovi mogu koristiti na benzinskim pumpama ili taksi vozilima sa kojima poslodavac ima sklopljene ugovore.

U slučaju kada poslodavac zaposlenima podmiruje naknadu **u ne novčanom obliku** (podela mesečne pretplatne karte ili pomenutih kompanijskih bonova, vaučera), **verodostojna isprava je objedinjen račun (faktura)** izdata od strane prevoznika ili drugog dobavljača koja svakako glasi na poslodavca, a koju prate specifikacije (spiskovi) zaposlenih kojima se na ovaj način obezbeđuje naknada.

U slučaju kada zaposleni troškove prevoza podmiruju sami pa kasnije od poslodavca očekuju da im te troškove refundira, onda **svi računi glase na njih** (izdati su fizičkim licima), tako da **samim tim** ta vrsta dokumenata nikako **ne može da se tretira kao verodostojna isprava** na osnovu koje poslodavac može da evidentira poslovne promene. Oni mogu da budu samo, deo prateće dokumentacije od uticaja na obračun visine naknade. Naime, **kada poslodavac vrši** bilo kakvu **isplatu naknade troškova**, za njega je **verodostojna isprava ili priznanica o isplati u gotovom ili nalog za prenos**. On je svoju poslovnu promenu završio isplatom u skladu sa zakonskom obavezom. **Nije propisana obaveza** niti je logično **da on kontroliše trošenje sredstva koja nisu njegova**.

Zaposleni stiče pravo na naknadu već činjenicom da je došao na posao. Činjenica je i da, sa izuzetkom većih gradova, dobar broj zaposlenih u komunalnim preduzećima dolazi na posao sa destinacija koje nisu pokrivene javnim gradskim ili prigradskim prevozom. Generalno posmatrano, **iznos ove naknade** utvrđuje se **opštim aktom** (kolektivni ugovori, pravilnici o radu), a **način dokumentovanja troška**, pre svega **odgovarajućim internim aktom o računovodstvu**. U ranijem periodu, **većina komunalnih preduzeća je isplaćivala naknade** troškova prevoza na osnovu Zakona o radu i **bez dodatnog pojedinačnog dokumentovanja i pravdanja** troška, a koliko nam je poznato **do sada u postupku revizije finansijskih izveštaja** koja je za javna preduzeća inače obavezna, **ovlašćeni nezavisni revizori nisu osporavali verodostojnost** dokumentacije.

Međutim, obzirom da su **nadležni organi poreske uprave** posle objavljivanja Mišljenja Ministarstva finansija **intenzivirali kontrole**, bilo bi korisno:

- Da proverite i eventualno preispitate to na koji način je opštim aktima vašeg preduzeća (kolektivni ugovor, pravilnik o radu) regulisano pravo zaposlenih na naknadu troškova prevoza za dolazak i odlazak na rad
- **Da** proverite i eventualno **dodatno precizirate** pojedine odredbe vašeg pravilnika kojim se uređuje računovodstvo i računovodstvena politika. **Posebno odredbe** koje se odnose na to **šta se u kom slučaju smatra verodostojnom knjigovodstvenom ispravom** i na koji **način se u vašem preduzeću pravdaju troškovi prevoza**
- **Da internim procedurama** vezanim za obračun naknade troškova prevoza, ako to nije do sada urađeno, **predvidite obavezu zaposlenog da da izjavu** o tome gde stanuje i koju vrstu prevoza koristi, kao i da precizirate način na koji zaposleni dokumentuje svoje tvrdnje (za javni prevoz jedna pojedinačna iskorišćena karta ili izvod iz cenovnika prevoznika, za sopstveni prevoz jedan račun o kupljenom gorivu i sl).

U nastavku radi potpunog informisanja, kao **prilog** dostavljamo integralne tekstove **oba mišljenja Ministarstva finansija**, kao i **dopis Američke privredne komore** na osnovu koga se lakše može sagledati suština najnovijeg Mišljenja iz juna ove godine.

Mišljenje ministarstva finansija, br. 011-00-12/2019-04 od 1. februara 2019. godine

“U vezi sa vašim dopisom koji se odnose na pitanje u vezi sa sadržinom verodostojne računovodstvene isprave na osnovu koje poslodavac knjiži obavezu i vrši isplatu naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada zaposlenima, priznavanja rashoda no tom osnovu u poreskom bilansu, kao i poreskog tretmana isplate predmetne naknade zaposlenima, sa aspekta primene propisa iz nadležnosti ovog sektora, a nakon pribavljenog mišljenja Sektora za finansijski sistem od 31.01.2019. godine, obaveštavamo vas o sledećem:

Odredbama člana 7. stav 1. Zakona o računovodstvu („Službeni glasnik RS“, br. 62/13 i 30/18 – u daljem tekstu: Zakon) propisano je da pravna lica, odnosno preduzetnici opštim aktom, u skladu sa ovim zakonom, uređuju organizaciju računovodstva na način koji omogućava sveobuhvatno evidentiranje, kao i sprečavanje i otkrivanje pogrešno evidentiranih poslovnih promena, uređuju interne računovodstvene kontrolne postupke, utvrđuju računovodstvene politike, određuju lica koja su odgovorna za zakonitost i ispravnost nastanka poslovne promene i sastavljanje i kontrolu računovodstvenih isprava o poslovnoj promeni, uređuju kretanje računovodstvenih isprava i utvrđuju rokove za njihovo dostavljanje na dalju obradu i knjiženje u poslovnim knjigama.

Saglasno članu 8. st. 1. i 2. Zakona, knjiženje poslovnih promena na računima imovine, obaveza i kapitala, prihodima i rashodima vrši se na osnovu verodostojnih računovodstvenih isprava. Računovodstvena isprava predstavlja pisani dokument ili elektronski zapis o nastaloj poslovnoj promeni, koja obuhvata sve podatke potrebne za knjiženje u poslovnim knjigama tako da se iz računovodstvene isprave nedvosmisleno može saznati osnov, vrsta i sadržaj poslovne promene.

Verodostojnom računovodstvenom ispravom, u smislu člana 9. stav 1. Zakona, smatra se računovodstvena isprava koja je potpuna, istinita, računski tačna i prikazuje poslovnu promenu. Računovodstvena isprava, sastavljena kao elektronski zapis, treba da sadrži potpis ili drugu identifikacionu oznaku odgovornog lica, odnosno lica ovlašćenog za izdavanje računovodstvene isprave, odnosno elektronski potpis u skladu sa zakonom.

Odredbom člana 7a tačka 1) Zakona o porezu na dobit pravnih lica („Službeni glasnik RS“, br. 25/01,... i 95/18) propisano je da se na teret rashoda ne priznaju troškovi koji se ne mogu dokumentovati.

Odredbom člana 18. stav 1. tačka 1) Zakona o porezu na dohodak građana („Službeni glasnik RS“, br. 24/01,... i 95/18) propisano je da se ne plaća porez na zarade na primanja zaposlenog od poslodavca no osnovu naknade troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada – do visine cene mesečne prevozne karte u javnom saobraćaju, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza, a najviše do 3.914 dinara mesečno.

Imajući u vidu navedeno, **ukazujemo da je u skladu sa napred navedenim odredbama zakona pravno lice (poslodavac) u obavezi da uredi organizaciju računovodstva** na način koji omogućava sveobuhvatno evidentiranje, kao i sprečavanje i otkrivanje pogrešno evidentiranih poslovnih promena, uredi interne računovodstvene kontrolne postupke, utvrdi računovodstvene politike, odredi lica koja su odgovorna za zakonitost i ispravnost nastanka poslovne promene i sastavljanje i kontrolu računovodstvenih isprava o poslovnoj promeni, uredi kretanje računovodstvenih isprava i utvrdi rokove za njihovo dostavljanje na dalju obradu i knjiženje u poslovnim knjigama, **jer ukoliko poslodavac nema verodostojne isprave na osnovu kojih dokazuje da je na adekvatan način nadoknadio trošak zaposlenog za odlazak i dolazak sa rada** (npr. račun za kupovinu mesečne pretplatne karte, dnevne karte ili karte za jednu vožnju u javnom prevozu, račun za gorivo u slučaju korišćenja sopstvenog vozila i sl.), **ti troškovi mu se ne mogu priznati kao rashod.**

U slučaju da se naknada za dolazak i odlazak sa rada ne dokumentuje verodostojnom računovodstvenom ispravom, isplate zaposlenima na ime naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada smatraju se nedokumentovanim troškovima u smislu člana 7a tačka 1) Zakona o porezu na dobit pravnih lica. Takođe, na isplate zaposlenima se može primeniti član 18. stav 1. tačka 1) Zakona o porezu na dohodak građana samo u slučaju kada se takve isplate mogu dokumentovati odgovarajućom verodostojnom računovodstvenom ispravom.

Odredbama člana 3. Zakona o porezu na dodatu vrednost („Službeni glasnik RS“, br. 84/04, . . . i 30/18 – u daljem tekstu: Zakon o PDV) propisano je, da su predmet oporezivanja PDV isporuka dobara i pružanje usluga (u daljem tekstu: promet dobara i usluga) koje poreski obveznik izvrši u Republici uz naknadu, u okviru obavljanja delatnosti, kao i uvoz dobara u Republiku.

Promet dobara, u smislu ovog zakona, a u skladu sa odredbom člana 4. stav 1. Zakona o PDV, je prenos prava raspolaganja na telesnim stvarima (u daljem tekstu: dobra) licu koje tim dobrima može raspolagati kao vlasnik, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Promet usluga, u smislu ovog zakona, su svi poslovi i radnje u okviru obavljanja delatnosti koji nisu promet dobara iz člana 4. ovog zakona (član 5. stav 1. Zakona o PDV).

Prema odredbi člana 5. stav 3. tačka 2) Zakona o PDV, prometom usluga, u smislu ovog zakona, smatra se i pružanje usluga uz naknadu na osnovu propisa ili drugog akta državnih organa, organa teritorijalne autonomije ili lokalne samouprave.

U skladu sa navedenim zakonskim odredbama, **isplata naknade troškova za dolazak i odlazak sa rada, od strane poslodavca zaposlenom, nije predmet oporezivanja PDV, nezavisno od toga da li poslodavac poseduje dokaz da je zaposleni iskoristio primljena novčana sredstva u svrhu plaćanja naknade za prevoz.**

Mišljenje Ministarstva finansija br. 401-00-02148/2019-16 od 5. 6. 2019

Razmotrili smo vaš zahtev koji ste uputili ovom ministarstvu, i s tim u vezi, a imajući u vidu sadržinu dostavljenog zahteva, na osnovu člana 80. Zakona o državnoj upravi („Službeni glasnik RS“, br. 79/05, 101/07, 95/10, 99/14, 47/18 i 30/18 – dr. zakon), Ministarstvo finansija daje sledeće mišljenje sa aspekta primene propisa o računovodstvu:

Zakonom o računovodstvu („Službeni glasnik RS“, br. 62/13 i 30/18, u daljem tekstu: Zakon), uređuju se obveznici primene ovog zakona, razvrstavanje pravnih lica, organizacija računovodstva i računovodstvene isprave, uslovi i način vođenja poslovnih knjiga, priznavanje i vrednovanje pozicija u finansijskim izveštajima, sastavljanje, dostavljanje i javno objavljivanje finansijskih izveštaja i godišnjeg izveštaja o poslovanju, Registar finansijskih izveštaja, Nacionalna komisija za računovodstvo, kao i nadzor nad sprovođenjem odredbi ovog zakona.

Odredbama člana 7. stav 1. Zakona o računovodstvu („Službeni glasnik RS“, br. 62/13 i 30/18, u daljem tekstu: Zakon) propisano je da pravna lica, odnosno preduzetnici **opštim aktom**, u skladu sa ovim zakonom, **uređuju organizaciju računovodstva** na način koji omogućava sveobuhvatno evidentiranje, kao i sprečavanje i otkrivanje pogrešno evidentiranih poslovnih promena, **uređuju interne računovodstvene kontrolne postupke**, utvrđuju računovodstvene politike, **određuju lica koja su odgovorna za zakonitost i ispravnost nastanka poslovne promene** i sastavljanje i kontrolu računovodstvenih isprava o poslovnoj promeni, uređuju kretanje računovodstvenih isprava i utvrđuju rokove za njihovo dostavljanje na dalju obradu i knjiženje u poslovnim knjigama.

Saglasno članu 8. st. 1. i 2. Zakona, **knjiženje poslovnih promena** na računima imovine, obaveza i kapitalu, prihodima i rashodima vrši se **na osnovu verodostojnih računovodstvenih isprava**. Računovodstvena isprava predstavlja pisani dokument ili elektronski zapis o nastaloj poslovnoj promeni, koja obuhvata sve podatke potrebne za knjiženje u poslovnim knjigama tako da se iz računovodstvene isprave nedvosmisleno može saznati **osnov, vrsta i sadržaj poslovne promene**.

Verodostojnom računovodstvenom ispravom, u smislu člana 9. stav 1. Zakona, smatra se računovodstvena isprava koja je potpuna, istinita, računski tačna i prikazuje poslovnu promenu. Računovodstvena isprava, sastavljena kao elektronski zapis, treba da sadrži potpis ili drugu identifikacionu oznaku odgovornog lica, odnosno lica ovlašćenog za izdavanje računovodstvene isprave, odnosno elektronski potpis u skladu sa zakonom.

Imajući u vidu navedeno, mišljenja smo da u konkretnom slučaju dostavljeni primeri (ukupno šest) odgovarajućih verodostojnih računovodstvenih isprava, navedeni [u dopisu Američke privredne komore od 10. maja 2019. godine](#), odgovaraju diskusiji sa održanog sastanka u prostorijama Ministarstva finansija (od 8. maja 2019. godine) i da bi iste trebalo prihvatiti kao verodostojne računovodstvene isprave (uz napomenu da je neophodno da pitanje načina dokumentovanja troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada zaposlenih bude uređeno opštim aktom pravnog lica, odnosno preduzetnika), na osnovu kojih se predmetni troškovi evidentiraju u poslovnim knjigama pravnih lica, odnosno preduzetnika, obveznika primene Zakona.

Dopis Američke privredne komor u Srbiji od 10. Maja 2019. godine

Želeli bismo da Vam se ispred Američke privredne komore u Srbiji (AmCham Srbija) zahvalimo na saradnji i informacijama koje ste sa nama podelili na zajedničkom sastanku koji je održan u sredu, 08. maja 2019. godine u prostorijama Ministarstva finansija, povodom preciznijeg tumačenja nedavno objavljenog mišljenja Ministarstva finansija (011-00-12/2019-04 od 1.2.2019.), kojim se izražava stav da naknadu troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada zaposlenih treba dokumentovati verodostojnom ispravom.

Najljubaznije Vas molimo za zvaničan stav Ministarstva finansija povodom dole navedenih pitanja, sa posebnim fokusom na preciziranje toga šta se tačno podrazumeva pod verodostojnim računovodstvenim ispravama o troškovima prevoza, kako bi ova razjašnjenja mogli da podelimo sa kompanijama članicama AmCham-a, koje su veoma zainteresovane za doslednu implementaciju resorne regulative i pratećeg mišljenja.

Pravo na naknadu troškova je zagarantovano

Predstavnici Ministarstva finansija, Ministarstva za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja i AmCham-a saglasili su se da Zakon o radu (član 118. stav 1. tačka 1) nedvosmisleno propisuje pravo zaposlenog na naknadu troškova u skladu sa opštim aktom i ugovorom o radu, za dolazak i odlazak sa rada, u visini cene prevozne karte u javnom saobraćaju, osim ako poslodavac nije obezbedio sopstveni prevoz. Ovo pravo je zagarantovano i pripada svim zaposlenima kojima poslodavac prethodno nije obezbedio prevoz, nezavisno da li oni koriste javni saobraćaj, od kuće do posla dolaze sopstvenim automobilom, pešice ili na bilo koji drugi način.

Poreski tretman dokumentovanih i nedokumentovanih troškova prevoza

Članom 18. stav 1. tačka 1) Zakona o porezu na dohodak građana, propisano je da se ne plaća porez na zarade na primanja zaposlenog od poslodavca po osnovu naknade troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada - do visine cene mesečne prevozne karte u javnom saobraćaju, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza, a najviše do 3.914,00 dinara mesečno (neoporeziv iznos troškova prevoza za dolazak i odlazak sa posla koji je u primeni u periodu od 01.02.2019. do 31.01.2020. godine).

Pomenuto mišljenje Ministarstva finansija propisuje obavezu poslodavaca – poreskih obveznika da, za isplate izvršene zaposlenima na ime naknada troškova prevoza, poseduju verodostojne računovodstvene isprave koje dokazuju da predmetne isplate zaista predstavljaju naknadu troškova zaposlenih za dolazak i odlazak sa rada i da su kao takve predmet poreskog oslobođenja.

U slučaju nepostojanja verodostojne isprave koja dokumentuje troškove prevoza za dolazak i odlazak sa rada, isplate zaposlenima u ovu svrhu će biti tretirane kao nedokumentovani trošak i poslodavcima se neće priznati na teret rashoda kod obračuna poreza na dobit, a neće se priznati ni odnosni neoporezivi iznos iz Zakona o porezu na dohodak građana.

U slučaju zaposlenih koji na rad dolaze pešice, biciklom ili bilo kojom drugom vrstom prevoza čiji se trošak ne može dokumentovati, isplate zaposlenima u svrhu troškova prevoza će biti tretirane kao nedokumentovani trošak i poreski tretirane na način koji je objašnjen u prethodnom pasusu.

Verodostojne računovodstvene isprave o troškovima prevoza

U pomenutom mišljenju Ministarstva finansija kao primeri verodostojne isprave navedeni su: račun za kupovinu mesečne pretplatne karte, dnevne karte ili karte za jednu vožnju u javnom prevozu, račun za gorivo u slučaju korišćenja sopstvenog vozila i sl.

Kao što smo izneli na sastanku, verujemo da je potrebno precizirati i dodatno rastumačiti šta se tačno podrazumeva pod verodostojnim računovodstvenim ispravama o troškovima prevoza, kako bi se otklonila eventualna pravna nesigurnost za obveznike i istovremeno izbeglo značajno povećanje njihovih troškova poslovanja, uslovljeno potrebom angažovanja dodatnih resursa za dokumentovanje troškova prevoza.

Poslodavac svojim opštim aktom, kolektivnim ugovorom ili pravilnikom o radu, kao i ugovorom o radu, bliže uređuje prava zaposlenog na isplatu troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada, kao što su visina naknade troškova prevoza za dolazak i odlazak sa rada, verodostojne računovodstvene isprave koje dokazuju troškove prevoza, kao i na koji način će zaposlenima biti nadoknađeni troškovi prevoza.

U nastavku opisujemo primere odgovarajućih verodostojnih isprava o kojima smo razgovarali na sastanku i koji kao takvi mogu biti uvedeni kao pravila za postupanje u opštim aktima poslodavaca.

Pribavljanje verodostojnih računovodstvenih isprava od strane poslodavaca:

- *U slučaju korišćenja sopstvenog vozila: Korišćenje kompanijskih vaučera/bonova/kartica za kupovinu goriva od strane zaposlenih na benzinskim pumpama sa kojima poslodavac ima potpisan ugovor. Kao verodostojna isprava bi se smatrao objedinjen račun na ime poslodavca, koji bi specificirao sve pojedinačne iznose goriva kupljene od strane zaposlenih u toku jednog meseca, uz prpratni spisak zaposlenih koji koriste sopstveni prevoz za dolazak i odlazak sa rada (ime i prezime zaposlenog, broj vaučera/bona/kartice za kupovinu goriva).*
- *U slučaju korišćenja javnog prevoza: Kupovina mesečnih pretplatnih karata za javni prevoz zaposlenih od strane poslodavca. Kao verodostojna isprava bi se smatrao objedinjen račun na ime poslodavca, koji bi specificirao sve pojedinačne kupljene mesečne pretplatne karte, uz prpratni spisak zaposlenih koji koriste javni prevoz za dolazak i odlazak sa rada (ime i prezime zaposlenog, broj mesečne pretplatne karte).*
- *U slučaju korišćenja taksi prevoza: Korišćenje kompanijskih vaučera/bonova/kartica za vožnju taksi prevoznicima sa kojima poslodavac ima potpisan ugovor. Kao verodostojna isprava bi se smatrao objedinjen račun na ime poslodavca, koji bi specificirao sve pojedinačne iznose taksi vožnji korišćenih od strane zaposlenih u toku jednog meseca, uz prpratni spisak zaposlenih koji koriste taksi prevoz za dolazak i odlazak sa rada (ime i prezime zaposlenog, broj vaučera/bona/kartice za taksi vožnju).*

Pribavljanje verodostojnih računovodstvenih isprava od strane zaposlenih:

- *U slučaju korišćenja sopstvenog vozila: Kao verodostojna isprava bi se smatrao(li) fiskalni račun(i) za kupljeno gorivo, uz prpratnu izjavu zaposlenog da se pomenuti račun(i) odnosi(e) na gorivo koje je taj zaposleni kupio na ime troškova sopstvenog prevoza za dolazak i odlazak sa rada.*
- *U slučaju korišćenja javnog prevoza: Kao verodostojna isprava bi se smatrao(li) fiskalni račun(i) za kupljenu mesečnu/dnevnu pretplatnu kartu(e), uz prpratnu izjavu zaposlenog da se pomenuti račun(i) odnosi(e) na mesečnu/dnevnu pretplatnu kartu koju je taj zaposleni kupio na ime troškova sopstvenog prevoza za dolazak i odlazak sa rada.*
- *U slučaju korišćenja taksi prevoza: Kao verodostojna isprava bi se smatrali taksi računi, uz prpratnu izjavu zaposlenog da se pomenuti računi odnose na taksi prevoz koju je taj zaposleni koristio na ime troškova sopstvenog prevoza za dolazak i odlazak sa rada.*

Molimo Vas da nam potvrdite da li smo pravilno izvukli gore navedene zaključke sa sastanka, kako bismo mogli da našim kompanijama članicama na osnovu toga damo uputstva za buduće postupanje u ovoj oblasti.

Za sve dodatne konsultacije i odgovor na ovu molbu, molimo Vas da kontaktirate _____, menadžera za regulatorne poslove i edukaciju, putem maila _____@_____ ili telefona _____.